א עוד לזכר בפשט אחד גם בירושלמיים" ואת הפסוק
בפשט אחד" משחקת החית בקמץ בנפרד וברבים כי מ
משחתם וכך רלק בחלק הדקדוק כי החית קמץ גם בירושלמיים
וכן מובח במוסרה דמסיד שליה ומקור משחת" ב לאיש
אשר יעשנה בחזלה לה בטרם גם בירושלמיים" הנני שולח
בפשטא אחת גם בירושלמיים" ג בקשפים השוא שבמוס
נע מעבר המאריך שבבית" וממנאפים המים רפ' והשוא נח"

ספר כתובים רות א

במעי הבית גש" ושם האיש אלימלך השוף גש" ב מודיע
הלכת קמץ" למי בטפחא הנערה מאלכה" תעבורי מלרש"
כי נחמתני הוא קמץ בזקף קטן" ותתר פתח בסוף פסוק"
ג כי ודרע בפשטא תחת והיא מלרש" המטפלות הפא דגש"
וימד שש שערים המם סגול בכל התגלן" ד סורה
שבה תין דגש בשין" פה הפא דגש כי הוא רחיק" אשר אהבתך"
החלף גש" ותאמרנה לה חד מן ל נטויה ותבכה ומיומנהון ג
נמסל בתג כ פינחס ובמחברת הערב והלמד דגש" תעקבנה הגמל
צלי" יצאה בי הבית רבי ש תקראנה לי נעמי קראן לי" ה
הלמדין רפויות בסת עם הדקדוק וכן כל הענין" ואלקטה בשבלים
הקוף שוא קמץ וכן חברו לקמץ וכן כתבו המדקדקים" א
אמוצא חן בעיניך בטעם חזיל ואמי" כי נחמתני הוא קמץ
בזקף קטן" ויאמר לה בעז ג' לה לא מעיך הא ובכאן דרגל
לפי שהמרה לו כתחת שבחותיך המר לה לא כאו כתובה בדלת
כלומר לא כן הדבר שאין תת מן השפחות אלא מן הגמרות" וטבלת
פתך הפא דגש ושוא שבתיו דומכלת נע כאו קורה וטבל תפתך
ואין להקשות מלגשות הפא כי השוא נע לא ידפה תוכיות ודהו
כי אם כשהוא בתמצע התיבה ועיין ערוגת הבושם" ליני הלילה
תין לאור דלב רבי למערבא" וגאלתיך אנכי הטעם בנין ועיין
בתג כ בראשית המטפחת הפא דגש בכל הספרים שבה פה
הפא דגשכי הוא רחיק כבל משפטיו"

תהלים

א אשרי האיש החלף מועמד בגעיל

כדי להגיע השוא שבבין וגם הוסם גשיא בשין עם השוא וקריאת
השין מטה לפתח וכך המדקדקים ועיין ערוגת הבושם דף יז בבית
ודע שאדבשה הן אשרי שמוענמדות בשתי געות עכ המוסרה דין
ואשרי אדם לא יחשוב לו עון ואשרי הגבר אשר אם מכטחו
ואשרי אדם שומע לי (משלי) וכי" גבר חסיב שמע ה' כי אם
הי כי בשופר מהופך ואין כאן פסיק" והיה כעץ שתול הוא געי
וכלל זה נקוט כל תיבה שהטעם בה מלך והיה נפרדת בנגונה
תהיה נוטה קריאתה לקמץ כי הגעלא הפוך השוא כעקוד שאחריו
אם קמץ קמץ אם פתח פתח אם חולם חולם אם חולם חולם ודה
דוקא באותיות הגרון אחהע עה דף יז עא וכל בא פתח דבר לקלעה"
ב נגתקה הנק גש" בני אתה פתח באהבה וכה במוס ובמה
אות הבא שפטי לעיל חלמי בי הבית רבי כלי אלא תאבד
קריאת היור ובמקרה כל נשיל דסמיך דגש בר מן ל מלכים אז
אי אי אז עין טה דף יט עב" ג אין ישועתה היוד גע"
ויעלני באלא לא ברבים וכה גם בירושלמיים" מרבבות עם
אין בריש גשיא ולזה השוא שבבית נח ובמסורת התגלן פרשת
ואת הברכה ולא ל חבוף וחד גרש בריש עכל" והכוונה שבתורה
באו שובה ה' רבבות אף שרש לבר במאריך בריש אך הל אחרים
באו בחשוף והן והתה מרבבת קדש והם רבבות אפרים ברבבות
נחלי שמן (מיכה ו) ודהכא מרבבת עם אז הל השוא שבהן חסוף
רלנח כ אין בריש שלהן מאריך" שתו עלי שופר בשין והיא מלעיל
וכן נמוה במוסרה פ תשא נפ ולא שתו אם אש עליו עליך ברכתך
שלה הסמוך דגש" ד בצר בקמץ ומעיר עליה לי" ואל
תחטאו הוא געי" נסה הנון גש" ה אמרי האדינה יש
פסיק בין החזעה לגש וכה בפסיקתא ובירושלמיים" הקשיבה
לקול פסיק אחר הקשיבה" ילוד בקר וכן כל הוא אז אדם
אז שהי שבה הטעם בהן רבע הן בגשא בכל עפרא ובריל לא
השוא מדותיו" רשע בפסיק" אתה הלף בקמץ ואתנח גם כ
בירושלמיים" הפך רל" ויעלצו הוא געי" ו ול בדמתך
הוא געי שובה ה' ה בטעם מלרש והן נמוגים במוס פ בהעלתך
באנחתי הכית געי" עששה עתקה השין שלהן בקמץ רחב
כי הוא פועל עבר לנקבה והשוא שאחריהן נע"